

ganske overens med Arbejderne i, at det fra deres Synspunkt ogsaa er et Spørgsmaal, som maatte ønskes rejst og løst saa snart som gørligt. Naar derimod de ledende Politikere komme sammen, eller de store industridrivende eller de, der i den daglige Virksomhed benytte og udbytte Arbejderklassen, møder dette Krav selvfølgelig en bestemt Modstand, og disse Folk anse sig for at være de rette Dommere over, hvorledes Arbejdernes Forhold skulle være. Vi ere jo alle her i dette Ting meget tilbøjelige til at tage Hensyn til, hvad netop en bestemt Samfundsklasse selv ønsker. Jeg tror, at dette Tings store Flertal vil indrømme mig, at naar Talen er om, hvorledes vore Landmænds Forhold skulle ordnes, ere Landmænd de rette Dommere derover, og at det naturligt er Landmændene, hvis Mening man i første Linie skal tage Hensyn til. Selvfølgelig er det Bønderne, der bedst vide, hvorledes Bønderne skulle have det; de vide bedst, hvor Skoen trykker. Derfor tager man Hensyn til deres Ønsker og søger at fremme dem. Jeg synes derfor ogsaa, at man i samme Grad burde se villigt paa de Ønsker, Arbejderne fremsætte, netop ud fra den Betragtning, at det er dem, der bedst vide, hvor Skoen trykker, og at det derfor er naturligt, at man søger at hjælpe dem paa de Punkter, hvor de ønske at blive hjulpede. Da denne Sag, som sagt, saa ofte har været forhandlet, skal jeg ikke her komme ind paa nogen yderligere Begrundelse af dette Lovforslag, jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad jeg har udtalt ved tidligere Lejligheder, og skal kun slutte med at udtale det Haab, at der snart maatte blive Ørenlyd for dette Forslag, og at man fra Rigsdagens Side snart maatte finde, at Tiden er inde til en virkelig grundig Bearbejdelse af det Spørgsmaal, som Lovforslaget omhandler. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale det til videre Fremme.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alberti: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2299.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(*J Jensen*): Ogsaa dette lille Forslag har jo foreligget for Tinget flere Gange. I en Tid, hvor der sikkert med Rette stilles Krav om, at Statskassen skal træde hjælpende til over for Befolkningen paa forskellig Maade, tror jeg, at jeg med Rette kan betegne dette lille Lovforslag som en ganske beskeden Appel fra de organiserede Arbejders Side til Samfundet. Lovforslaget indeholder en Anmodning om et lille Tilskud fra Statskassen, som skal være betinget af, at Arbejderne selv yde noget til samme Formaal, for saaledes at søge at fri Arbejderne, deres Hustruer og Børn fra at lide Nød eller fra at skulle ty til Fattigvæsenet i arbejdsløse Perioder. Naar Talen er om dette Forslag, kan man ikke sige, at det repræsenterer et nyt Princip, idet der allerede fra Statskassens Side paa overordentlig mange Omraader er ydet Støtte til Bestræbelser, som Borgerne gøre sig i den ene eller anden Retning, og jeg skal ogsaa erkende, at der paa dette Punkt er gjort noget til Fordel for Arbejderne gennem Sygekasseloven, hvorved der ydes nogen Hjælp til den Selvhjælp, der er praktiseret af Arbejderklassen i meget stort Omfang. Og det er jo ogsaa ganske sikkert, at disse Bestræbelser have sat sig Spor andre Steder. Naar vi i de sidste Aar kunne melde om en glædelig Tilbagegang i Antallet af dem, der nyde Fattigunderstøttelse, altsaa en Fremgang i Antallet af de Samfundsborgere, der ere i Stand til at klare sig selv, skyldes det sikkert nok de stærke Organisationsbestræbelser, særlig dem, der ere oppe i vor Tid i Arbejderklassen; og jeg synes, at disse Bestræbelser burde finde velvillig Støtte her i Rigsdagen. Ogsaa paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler, er der stærke Bestræbelser oppe mellem Organisationerne. Jeg havde Lejlighed til udførligt at dvæle derved, da Sagen første Gang var til Forhandling, og jeg skal ikke paa ny komme ind derpaa her i Dag, men jeg skal nævne, at af 80 Fagorganisationer